

«سوحان ژ شاهي (ذو الجلال)
فه کریمه نه قشني بن زهوال
عشق بن مهجاز نائیته بال
کامل دبن ب ئولفه تي»^(۱)

دی بینی کو به کر به گئی ژي «سبحان ژ شاهي ذو الجلال» د «بهیتا ته رگئی» دا یا
بکارئینای به لی تنی «ذو الجلال» یی کریمه «جلیل»، دیبیتیت:

سوحان ژ شاهي جهلیل
دا نه ز بکهم به یانه
نهمر کر بوو میکائیل
ته رگئی بریژه ژ عهسمانه
(رعدي) د بهر بوو دهلیل
هشپار بکه ن ئینسانه

دیسا دبهیتا (خوئی) دا، یا بکارئینای، به لی شوینا «ذو الجلال» یی کریمه «لاینام»
ههروه کی دیبیتیت:

سوحان ژ شاهي (لاینام)
گوهده ن ته عامی پرئه سهه
ته حل وشرین هندی ته عام
بی له زتن خوئی ژئی فهدهه

۱- سعید دیره شی - پیزانی نالیخانی، فه قیی تهیران، پرتا یه کی، چاپخانا (الحوادث)، بغداد
۱۹۸۹، پ ۲۱.

دیسا دہربارہی ہڑاندن و لقلشاندا دہنگی د موسیقا ہوزانی دا، بہ کر بہ گئی وہ کی
فہ قیبت تہیران دابزداندا دہنگی تہ نجام دایہ، ہر وہ کی د «بہیتا ناشی» دا چاٹ ل رہنگی
دابزداندا دہنگی دکھت تہوا تہیرانی دھوزانا «تہی ٹاٹ و ٹاٹ» بکارئینای، دبیرتین:

تہی ٹاٹ و ٹاٹ، تہی ٹاٹ و ٹاٹ

ماتوب عشق و محبتہتی

مہوج و پیلان تاقیبت بہ لاث

بتی سہکنہ تو، بتی راجتہتی^(۱)

لی بہ کر بہ گئی تہرزی، دبیرتیت:

تہی ٹاٹ و ٹاٹ، تہی ٹاٹ و ٹاٹ

توی دہرگتہہی بتی و پاش

توہ ٹراننا ناہیتری پاش

تہی ٹاٹ و ٹاٹ، تہی ٹاٹ و ٹاٹ

دہربارہی ہلبرارتنا بابہتا ژی، لدویف وان ہوزانیت بہ کر بہ گئی بیت گہہشتینہ مہ،
دبیرتین کو وہ کی فہ قیبت تہیران «دایہ لوک» دگہل فرہندا تہ نجام دایہ، بو نمونہ فہ قیبت
تہیران دھوزانا «فہ قہ و بلبل» دا، دایہ لوک ب رہنگہ کی دراماتیکی دناقبہرا فہ قہی و
بلبل بکارئینایہ، بہ کر بہ گئی ژی ہر وہ کی تہیران کاری دایہ لوک د «بہیتا کوی» دا
بکارئینایہ و ہر ب وی رہنگی فہ قیبت تہیران لسہر زاری کوا ناخفتی یہ و زیدہباری
وی چہندی کو خو بہردایہ دناٹ جیہانا کوا دا و ہزر و ہستیت وان داینہ خویاکرن.
دکھل قیبت چہندی ژی، ہندہ زارقبہ کرنیت دیار و ٹاٹکرا بیت تہ نجامداین بو نمونہ
فہ قیبت تہیران، ناقتی خو دھوزانی دا بتی ئینای دہمی دبیرتیت:

۱- عبدالرقتیب یوسف، کوفارا (بہبان) ژمارہ ۶۵، ۱۹۸۰.

گولم ددهستت خاران
 ب ئیسمی «محمد» ناظم
 بلبلم د گولزاران
 ژ عشقتی لهو زه ریاقم
 دره مزا موهرداران
 تو روژی و نه زه تاظم^(۱)

به کر به گئی ژی هه ر وه کی ناغی خو د «بهیتا نائیا» یخ دا ئینایه ، دیبیت:

په شیمانم قهوی گیترم
 گه له ک و صفا نه شیم بیترم
 «به کر» مه علوله کی ژمیترم
 ژ نوو حروبی لمن هه و دابوو

دیسا دهمی فه قیبه تهیران ، ناغی خو ب پیتان دئینیت ، هه ر وه کی دهوژانا «ئیرو
 ددهست حوسنا حه بیب» دا ئینای و گوئی:

«میم و حی» عاقل فه دهردا
 س جله یا عشقتی و دهردا
 له و قهلم ئانی بسهردا
 مه عفوی غوفرانم نه ز^(۲)

به کر به گئی ژی وه کی وی ناغی خو ب تیپا د « بهیتا سهیرانی» دا ئینایه به لئ ته گه ر
 فه قیبه تهیران شیبایت دهوژانه کا دی دا ، هژماره کا نه بجه دی «حساب الجمل ، بکارینیت

۱- فه قی تهیران ، ژیدهری بهری ، پب ۱۰۴-۱۰۵ .
 ۲- ژیدهری بهری ، پب ۵۲ .

و دیرووکا مرنا (مه‌لایێ جزیری) دانیت، کول دیف پیتیت وی ئیناین دبیته
(ک. ۱۰۵۰ / ز. ۱۶۴۰) ده‌می گوتی^(۱):

حهفت عهین ولام ژ ههڤ بوون جودا
شیننی و گری دیسا ب ته‌دا
ئه‌م رازینه بئه‌مری خودا
هه‌چیێ ژ ده‌رگاهێ تی تی^(۲)

به‌کر به‌گئی ناڤی خۆب تیپا و دیروکا نفیسینا «به‌یتا سه‌یرانی» ب هژمارا ئه‌بجه‌دی،
کو دبیته (ک. ۱۱۷۰ / ز. ۱۷۵۶)، ئینایه، ده‌می دبیتیت:

ئه‌گه‌ریائه چه‌ک ئه‌ییسی
(بێ و کافا) وه‌سفهت به‌ییسی
مه‌گرت و بو‌خۆ نفیسی
هێژ که‌سه‌نی نه‌دیتی ب چاڤ
ژ به‌ر حسێبا ئه‌بجه‌دی
(عه‌ین و غه‌ین و فێ و قاف).

ب فئی هه‌میێ دیار دبیت کو به‌کر به‌گئی ئه‌رزی ب فه‌قیی ته‌یران یێ داخبا‌ر بوی و
هۆزان و هۆزاننه‌تی یا فه‌قیی ته‌یران کارتیکنه‌کا زۆر یا لیتری، له‌ورا ژ هه‌می لاقه
چاڤلیتری یه، هه‌تا راده‌کی کو شیوازی وی یێ هۆزانکی، گه‌له‌ک یێ نیزیکی شیوازی
هۆزانکی یێ فه‌قیی ته‌یرانه.

۱- فه‌قی ته‌یران، ژنده‌ری به‌ری، پ. ۱۵.
۲- صادق به‌اء الدین ئامیدی، هۆزاننانه‌ت کورد، چاپخانا کۆری زانیاری عێراق (به‌غدا- ۱۹۸۰)،
پ. ۲۱۲

هۆزانقانه تیا وی

بئی گومان، به کر به گئی ئه رزی وه کی هه ر هۆزانقانه کی کورد بئی به ری خو و هه ر ئیکه هه قچاخه خو خودانی شیانه کا به یز بوو، شیا بوو به ره مه کی گرنه و ل ناست پیشکیشی وه رگری بکه ت، هه تا راده کی کو بیته ئیک ژ هۆزانقانه تیه ملله تی کورد، ژ وان بیته شانازی پی دهیته کرن، ئه م دشیپن بیژین: شیا بوو خو ب به ره مه می خو به یلیته دناف هه رتا ملله تی دا، وجهه کی باش دناف وژدانا وی دا بکه ت، له ورا هه تا نوکه ژی ئاقانه بوویه و ئاقا نابیت هندی کو ئه ده بی کوردی بمینت. هه ر چه نده هۆزانیت گه هه شتینه مه دکیمن، وشوبن تبلیت ده می و ئه نجامیت شه گوهاستنا وی ژ دهستی بو دهستی، وکار تی کر نیته دیالکتا لی ددیارن، به لی دگه ل هندی ژی، ئه م دشیپن گه له ک تشتا ژی سه ح بکه ین؛ کو دئه نجام دا ناستی هۆزانقانه تی یا وی به رچا فکه ین. ژ به رکو ئه و پیچه کا ژ گه له کی یا مای تیرا تو بژاندن و هه لسه نگاننده کا ب درستی هه یه .

ئه گه ر مرۆف ب هویری و هه زه کا زه لال هۆزانیت وی بخوینیت دی شیت ناستی ره هوانی بیژی یا وی خو یا بکه ت، نه خاسمه د وان هۆزانیت باهرا پتر ژی مای، مینا «به یتا نائله خاتوینی» و «به یتا ته رگی» و «به یتا سه یرائی» و «به یتا ته یرا» ژ به رکو دقان هۆزانا دا هه فسارێ شیانیته خو بی به ردای ولی خو ری وشیرینه کا زمانی یا سه یر یا بکار ئینای، هه تا وی راده ی کو هندی مرۆف دوباره که ت پتر خوشیی ژی بیینیت و تام که ت، دگه ل هندی ژی، سکی یه کا دایه په یثیت خو زیده باری بکار ئینانا موسیقه کا خوش و پری هه ست، یادگه ل وینه بیته هۆزانه کی و راما ن و مه به ستا دگونجیت، مینا قی چارنی ژ «به یتا نائله خاتوینی» :

ب ده رکه فتم ته ماشا کم

تی یی رۆژی لدنی دابوو

خه یالا دل به ری ناکه م

مه دیت ناکه ه کو په یدا بوو

ئەف ئومونە ئەو چارنە، ياکو ھۆزانا خۆ پى دەستپىکرى، ياب مۆسېقە کا جوان ئاڧاكرى و ياهىتلاى بېيتە پېشەرى گشتى يى ھۆزانى، داكو (ايقاع)ى پى كونترول بکەت، ئەفەژى نېشانا دەستھەلى و شىيانىت وىنە، ب راستى ژى ئەفە وىنە يەكى شىوازى وى يى ھۆزانكى يە.

دەربارەى كارى خواستنى، ياکو گىيانى ددەتە وىنە يىت ھۆزانكى، ولقىنى دىخىستە ھەستى وەرگى، گەلەك يى نازكە، و ھۆزانقانى ب رەنگەكى بەرفرەھ؛ يى كرى يە ئىك ژ بنىاتى ئاڧاكرنا دراماتىكى يا ھۆزانى، لەورا گەلەك يى سەرکەفتى بوويه، دكارى گەھاندنا مەبەست و رامانادا، ھۆزانا وى كەفتى يە سەر زارى خەلكى ھەر ژ سەردەمى وى ھەتا نوکە، بەرى خۆ بدە فى وىنە يى ھۆزانكى، دا بزانى كا ھەتا چ راددە؛ دقى بابەتى دا يى سەرکەفتى بوويه:

بوو سـتـوـير و ژوردا ھاتى

چار كـنـار لى ئـسـبـىـر

ب ھەبەت و بلا تى

تايىت دارا ژبەر فـىـر

بوو رۆژا عەسەرساتى

عەرد و عەسمان لىك خورىن

ل قېرى دى بىنى ب وىنە يەكى چارچوۋفەكرى؛ شىۋى بارىنا تەرگى ل سەر شاشا ھزرى چىدكەت، وەكى ھەر دنتكىت تەرگى دىنە فرەندىت ھۆف، و ھەمى پېككە دىنە ستوبنەكا درىژ و خۆژ بلنداھى يا عەسمانى؛ ھىرشى دكەن و ژوردا درژىنە سەر ئاقارى، براستى ئەكەر ئەف وىنە يە ل فى چاخى ھاتبا چىكرن، دویر نەبوو، ب (مۆشەكى) ھاتبا سالۆخەتدان، ژ بەر كو ئەف وىنە يە كەلەك، يى پېشكەفتى يە.

دىسا دقى وىنە يى جوان دا، تشتەكى دى دەيتە خوباكرن، ئەو ژى ئەو، كو ھۆزانقانى سىبەرا وىنە يەكى دى يى ھاقتى يە سەر (باگراوندى) وى وىنە يى، ئەو ژى بكارى وى رامانا

«چار کنار لی قه برین» په پيدا دكته، ژبه ر كو وه سا دئېخته هزرا مرؤقى كو: دویر نینه ژ ترسی
پې ب دارو باری قه چیبېن و قه ستا ره قې بكن، پاشی ئیکسهر ئه نجامیت هیرشی وینه دكته
و دبیت: «تاییت دارا ژبه فرین» و بوو روژا (عهرسات = حشر) ئ، ههر وهکی (حشرا) دار
و باری ژی یا هه ی، ژبه ر كو «عهر د و عه سمان لیک خورین» و ههر تشته ک دئ د بهر پیا چیت.
ب قی رهنگی دهر برین دكته و تراژیدی یا ههر تشته ک وینه دكته، ئه قه ژی ژ وان
شیانیت زوره، كول ئاستی ههر هوژانقانه کئی وئ سه متی نه، ئه گهر دزیده تر نه بن.
ئه ق شیانه ژی با شتر بهر چاف دبن ئه گهر بهویری بهیتا «چولی به گئی» بهیتته قه کولېن و
شروقه کرن، ژ بهر كو هوژانقان یې شیای رویدانا کوشتنا «چولی به گئی» ل سهر دهستی
ئیسماعیل پاشایی ئیکئی (۱۱۸۲-۱۲۱۳ک / ۱۷۶۸-۱۷۹۸ز) بکه ته داستانه کا مه زن و
ههر لقلینه کئی، ب شیوه کئی دراماتیکی بکه ته دپه نه کئی پری (حماسه) و کار تی که ر.
ئهوئ قئ داستانی بخونیت دئ هه ست که تن كو پشتی شه ره کئی مه زن و دهمه کئی زور
قه کیشای ئیسماعیل پاشای سه رکه فتنا بده ستقه ئینای، به لی راستی یا قئ چه ندئ ژی ئه وه
كو هوژانقانی یا قیای په سنا پاشای بکه ت و کوشتنا (چولی به گئی) بو بکه ته شانازی په کا
مه زن، بی كو وئ چه ندئ ل بهر چاف بگریت؛ كو تنی کوشتنا وی دگهل (۱۲) ه پسمامیت وی
و برایی وی بوو^(۱)، ل قه سرا (نهر ناغایی دنا) هاتبوو کرن بیی بهرگری و لیکدان.
ئهم دشپین بیژین كو به کر به گئی ئه رزی ئیکه ژ وان هوژانقانی کورد بیی كو شیاین ل
سهر پشکا هوژانقانا بمین و ژ وزدانا ملله تی دهر نه که فن و ئه فا مه بکورتی ژ هوژانقانه تی یا
وی خوباگری، قئ چه ندئ دسه لمینت و ته ئکید دکه تن كو بیی لدویف ناف و دهنگیت خو به
به لكو هیشتا پتر.

بابه تیت هوژانیت وی

ژ هوژانیت دده ست مه دا، ده پته خوبا کرن كو هوژانقانی مه باهرا پتر ژ هوژانیت خو
بیی بو سالو خه تددان نافه روکا سروشتی ترخان کرین، یې شیای تی که له لیانه کئی دگهل دا

۱- سه حکه، انور المایی، الاکراد فی بهدینان، ژیدهری بهری، پ ۱۵۸-۱۵۹.

په پيدا كهت و بو هوزانا خو بكه ته بنياتي كويراتي يا و هوزانقانه تي يا خو پي ناثا دكهت،
نانكو هوزانقاني يا خو ژ گياني فولكلور و ساماني ره وشه نبيري يي ملله تي دوير كرى،
زيده بارى وي چه ندي كو ههر ژ بنيات دا خو نيزكي بابه تيت فله سلفي و هزري بيت
خورست نه كرى، ژ بهر هندی ژى هوزانيت وي ب شيوه يه كي سهر زاركى، ژ سه رده مي وي
هه تا قى سه رده مي هاتنه شه گوهاستن، نانكو هوزانيت وي ژ بهر وي زه لالي يا تيدا نه ب
ريكا نقيسيني وه كي بهر هه مي جزيري و خاني گه هه شتنه مه .

ديسا بابه تيت وي به حس كرين، ژ بهر كول دؤر ناهه روكا سروشتي نه پتر ژ ههر
بابه ته كي دنيزيكي دهروني مروقي كوردن، و پتر ژ ههر هزره كي كارتيتيكرنا خو ل سهر
وژدانا خه لكى هه بوويه، بو نمونه بابه تي «به يتا كه وي» نيكه ژ بابه تيت د هزرا باهرا پتر
ژ خه لكى گوندا دا نه بتني بيت دهرزا وان دا بهلكو بيت دهرزا گه لك كه سادا، ژ بهر كو
راف و نيچير ل نك بهگ و كرمانجا كاره كي ب بها بوو، ههر وه سا خو شي و سهيران و
داوهت كو بابه تي «به يتا سه يراني» يه، نه ف بابه ته ب شيوه كي گه لك زيره كانه بيت
هاتينه به حس كرن، و ره وش و تيتاليت سه يراني بيت ل وي سه رده مي ب هوپري بيت
سالوخه تداين، و به حسي وان خوارنا يي كرى بيت كو ژبو سه يرانا دهينه ناماده كرن، پاشى
د «به يتا خوي» دا به حسي مفايي خوي دكه تن، نه شه ژى هه سته كي تايبه تي يه، كول نك
هوزانقاني ژ كارتيتيكرنيت باوه ري يا تايي پيدا دببت.

دهرباره ي (نه قيني) كو بايه كي سروشتي يه، ب جواني د «به يتا ته يرا» دا به حس ژى
دكهت و كارتيتيكرنيت وي ل سهر هه ست و گيانيت خو ديار دكهت، نه خاسمه وان
ره نگه دانيت دهروني وي دا پيدا دين:

ناقل نه ما ژ پر ئي شـ

ژ بهر حوسنا زور شريني

برينم لهو دئي شـ

ژ بهر داخا نه ئي يني

دهردی نه تره کی ئیشا

نه ز ئیخستمه نفینئ

ب دوباره کرنا په یشا «ئیشا» وی تراژیدی یا نه نفینئ یا کو دگیان و دهرونئ وی دا د فیریت، دئیخته ههستی و وینه دکهت و کویریا وی تراژیدیایی و جوانی یا په یشا ونازکی یا موسیقی راستگۆیا ههستی خو خوبا دکهت، نه ف چهنده دی پتر روون و ناشکرا بیت نه گهر مروف بهویری «بهیتا نائله خاتونئ» بخونیت و بهر ئاوردی یه کی دناقبه را ههردو هوزانا دا بکهت، ژبه کو دیا ئیکئ (بهیتا تهیرا) دا بهحسئ خو به دکهت و دیا دووی دا (بهیتا نائله خاتونئ) دا ل سهر زارئ کهسه کی دی دناخفیت و ب کارئ سالوخه تدانئ رادبیت، نه م دشین بیژین؛ کو ژ لایئ برایی خو «میر نهحمه د بهگئ» شه یئ راسپارکری بوو، له ورا نهو هوزان تنئ سالوخه تکرنه و یا دویره ژ ههست و تراژیدی بیت نه نفینئ ئانکو یا قالایه ژ هه رهلوسته کی نه نفینئ یئ راستگۆ و بابه ته کی سهرقه کی و ئیکسهره هه ره چهنده گهلهک کهسا هزر دکر کو وی دلدارئ دگهل (نائله خاتونئ) هه بوو، نه ز بخوژی ئیک ژوان کهسا بووم (*). پاشی ل دویماهی یئ بو من دیار بوو، نهحمه د بهگئ نه نفینئ دگهل هه بوو و تنئ به کر بهگئ لدویف داخازا وی پئ دگوت. هه ره وهسا هوزانقانی د «بهیتا چوئی بهگئ» دا خو یا کیشایه بابه تیت (مدح) و (هیجاء) ئ وئاستئ ره هوانبیژی یا وی دوان ههردو بابه تا دا دیار بیت، زیده باری شیانیت وی ده باره ی وینه بیت هوزانکی بیت دراماتیکی، کو پتر د «بهیتا تره گئ» دا خو یا دهن، و هوزانقانه تی یا پئ دگه هیسته ناستیت بلند.

سه بارهت دبتنیت عاقلداری، هوزانقان یئ شپای خو بیت هزری و هزرکنا دورست پئ بهرچاف بکهت، نه خاسمه دکارئ (په ند) ئ دا، و «بهیتا نسیره تا» کو کیمه کا ژئ گه هشتی یه مه، فئ چه ندئ د سه لمینت و ده ستوبری دده ته مه کو بیژین: به کر بهگ ئیک ژ (ئاقلدار- حکیم) یت ملله تی کورد.

* د هوزانه کی دا ل ژیر نافی (نائله) من بهحسئ وی نه نفینئ کری، و دهوزانه کا دی دا ل ژیر نافی «هوزان و کهله ههرفتی» من بهحسئ وی چه ندئ یئ کری و گهلهک گازنده ژئ بیت ژ وی نه نفینئ کری. سهحکه محمد امین دوسکی، کهله ههرفتی، چاپا یه کی چاپخانا «خه بات» (دهوک- ۱۹۹۸)، بپ (۱۰۷) و (۱۱۱)

دیتنهک

ئەفا مەل سەر ئاخفتی باهەتیت ھۆزانیت وی بوون، بەلێ دگەل ھندی ژێ دبیته ئەو گریدانا دناقبەرا ھۆزانقانی و گەلەک تشتا کو ئەگەر مە بقییت ژیک فاقیرکەین و ئەنجامی بیخینە ژێر روناھی یا دیتنهکا ئاقلداری، دی بینین کو ئەو تەقایا جیھانا ھۆزانقانی فەدگریت و ھۆزانا وی ھەر ژ بنیاتی کویراتی یێ ھەتا بنیاتی سەرپیست و ھەردو عەسمانیت وی یێ ناقحۆبی و یێ و دەرڤەیی؛ نوینەراتی یا وی پەپوھندی یا مرۆقاییەتی دکەت، یا کو وی ب (سێ) لایاڤە گری ددەت، ئانکو پەپوھندی یا وی دگەل خودی و مرۆقی و سروشتی خوبا دکەت، ئەڤ ھەرسی پەپوھندی ییت دبنە بنیاتی ھەر ھزرەکا دسەری وی دا پەیدا بووی، فەلسەفا ژیاننا وی دەستنیشان دکەت و دەھیلیت رەنگی کەسینی یا وی بەرچاڤ دکەت.